

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Előzetes árak:
 Helyben és postán küldve
 Egy évre 10 frt — kr.
 Fél évre 5 — „
 Negyed évre 3 — „
 Egyed szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető minden közleményért, Vessény- és föltámasztási szerkesztőségbe bérmentve küldendő.

Előfizetési helyben
 R. BODI K. LAJOS és U. OSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvszomjárdájában a postahivatalos utján.

Hirdetési díj:
 Négy hasábnál kevesebbet 3 kr.
 Nagyból kezdve minden sorra 20 kr.
 Hirdetéseket felvételre a kiadóhivatalban, KUTASI I. könyvszomjárdájában, valamint KUTASI IMRE H. köv. irodájában is.

Név nélkül vagy bérmentesen! beküldött kéziratok nem térnek vissza. Kéziratok vissza nem adódnak.

-mag.
 azd. magvak
 ellett kaphatók
 ároly
 ECZENBEN.

51. szám.

ÁRJEGYZÉKE
 ISTVÁN gőzmalom készítményeknek. Saját raktárában.

Árak ausztriai értékben
 ezettség és engedmény nélkül készpénz fizetés mellett.

Zsákkal együtt.

100 kilo	
száli dara nagy és aprószemű	19.60
te középszerű	18.60
lyliszt	18.60
liszt	18.—
liszt	17.40
lyliszt 1-ső rendű	16.80
2-od	16.—
er kenyérliszt 1-ső rendű	15.40
2-od	14.40
ep kenyérliszt 1-ső	13.60
2-od	12.80
ra 1-ső	11.40
te 2-od	9.40
és liszt	7.60
om korpa zsákkal	5.40
zsák nélkül	4.80
ya korpa zsákkal	5.20
zsák nélkül	4.60
rlott liszt zsákkal 75 kg.	10.40
zsák nélkül	9.80
szál 25 kl. zacskók. 100 kl.	
szál együtt 60 krral drágább	
Debrecen, 1884. febr. 19.	
ok súlytartalma, — teljsuly	
tisztaságának vére:	
C. 0—9 számig 25 és 85 kilo.	
12.	50
liszt	75

Az igazságról.

(r. o.) A törvény kiszolgáltatásának, az igazság-szolgáltatásnak szentsége, tisztasága az, a mi a népnek a törvények iránti tiszteletét fenntarthatja s e tisztaság ellen való véttség az, a mi a törvények tiszteletét, a társadalmi rend fennállásának ezen legfőbb kezességét megsemmisítheti. Hogy a népnek mily élénk érzéke van az igazság iránt, erről tanuskodnak legelső sorban népdalai, meséi, a melyekben a rossz bűnhődik, a jó pedig mindig megkapja jutalmát. De hát nem akarunk széptani értekezést írni; az amerikai Cincziannitiban előfordult zavarok adtak néhány sorunkra alkalmat, a hol a bíróság valami gyilkossági ügyben enyhén talált itélni s e miatt oly nagy zendülés ütött ki, hogy a népet ágyukkal kellett szétkergetni. Mikor a t. eszlári ügyben mondott ítéletre — mely nem volt alkalmas arra, hogy a vádlott zsidók ellen felzúdult kedélyeket lecsillapítsa — az ország legtöbb részén lázadások ütöttek ki, ezekért népközt barbárnak kürtölték s azt mondták, hogy a zsidók után következnek majd... az urak. Nem úgy van — mert egy pusztán a tények s nem állami, u. n. magasabb érdekek által szabályozott ítélet esetében sehoh sem ütött volna ki zavargás. A mi pedig a bíróság vádját illeti, azt is megsemmisíti az amerikai eset, vagy még inkább a német országi, a hol a neustettini zsinagóga felgyújtásával s ez által az ottani antiszemitaik bájba keverésével vádolt zsidók felmentését Konitzban és Neustettinben szintén véres zavargások követték. Hozzájárul mindezekhez a Krakkó melletti rituális vérvétellel, hivatalból vádolt zsidók esete, továbbá a skurzi zsidóké, kik ellen a danzigi államügyész épen most emelt vádat; mindennek következtében csak is oda lyukadunk ki, hogy az igazságot kár kétféle mértékkel, vagy hamis fonttal mérni, mert semmi sem bosszulja meg magát annyira, mint a megsértett igazság.

A népnek vallásossága is az igazságon alapul s csak azért tűri, viseli el békén, a mi vallait nyomja s a mi igazságtalanság éri, mert a más világi élet gyönyörű eszméjében várja a helytelen arány, a megbomlott egyensúly helyreállítását. Valóban igaz az, hogy »justitia omnium rerum fundamentum«, igazság minden dolgoknak alapja — s ezen alap megingatásával aztán igen nagy földindulás szokott járni. A törvénnyel való visszaélésekből, a bérbevett s kizárólagosan használt igazságból származik az erkölcsi romlás, ebből az anarchia s ebből a társadalmi osztályok közötti elkeseredett gyűlölködések.

Semmi sem oly megdöbbentő jele viszonyaink kétségbeesett állapotának, mint épen az igazsággal való könnyelmű és lelketlen játék. Eltekintve attól, hogy a legújabbban hozott törvényeken vörös fonalként húzódik keresztül az erősebb hatalmi érdeknek megóvása a gyöngébb ellen: egymást érik azon ország-világra szóló, nagy zajt ütött esetek, a melyekben a törvény alárendelt eszköz más, nem épen dicseretes czélok kezében s a melyekben az igazság égi asszonyának kezét úgy vezetik, hogy a mit leir, annak valódi értelme nem nyíltan, de a sorok között található. A Verhovay-ügy valóban elrettentő, de mivel oly célzatosan vezetetik, oly csufol s oly tulzatosan használják fel és mivel oly soká huzák-vonják: még az is kétkedik a magyar igazságszolgáltatás közegének jóhiszeműsége fölött, a ki Verhovay Gyulát többé-kevésbé elítélni hajlandó vagy erre kénytelen. Mailáth György gyilkosait a közvélemény is az akasztófára szánta, de az elítéltetésüknél hangzottatott elveket oly sokszor láttuk más kontóben s az egészet oly ellentmondónak más ítéletekkel szemben, hogy törvényeink önkénytelen eszünkbe juttatják a szélkakast, mely mindig arra fordul, a merre a szél

fúj. Látnunk kell továbbá, hogy vannak oly törvények, a melyeket nem is lehet megtartani; értjük a párbajra oly szigorú büntetést szabó paragrafusokat, a melyeket a nép zöme okvetlen helyeseknek talál, de mivel a párbajvívó s a párbaj-képes kisebbség nem tartja meg, azok félretétnek alkalmasabb időkre. Senki sem hiszi el p. o. azt, hogy Magyarországon ez idő szerint lennének összeesküvések, anarchikus mozgalmak vagy tervezett dynamitmerényletek. Miután azonban Thaisz Elek valódi merényletek nem léteben, a tiltott újságok s röpiratok olvasóit (!) fogdossa össze, Tisza Kálmán pedig megragadván egy neki nyújtott kedvező alkalmat, az országgyűlésen pattogat el néhányat az ilyenfajta lapoknak, viszonyaik között inkább neveltséges, mint ijedelmes szó-bombáiból: inkább azt kutatjuk, hogy ugyan micsoda szüksége lehet kormányunknak arra, hogy ily óriási hazugságot, ily zavaros folyadékot öntsön az igazság kelyhébe? Megesik, hogy ez az igazságszolgáltatás rögtön megkapja világos czáfolatát a tényekben; így következett p. o. T.-Eszlár után a többi hasonló eset, rá Heil Faustin államügyész a Verhovay-ügyben kiadott vádiratának egy pontjára a budapesti honvédelmi választmányi határozata, a czeglédi márcz. 15-iki botrányról szóló alispáni és polgármesteri jelentésekre Czegléd városa közgyűlésének bizalmatlansági szavazata... Annál rosszabb, mert az az oroszlan, a tömeg, melynek rossz szenvedélyeit kell, hogy fekezze a törvény, mind jobban igyekszik majd a félérázására s ezen ép oly vérlázító, mint szomorú állapotokra okvetlen bekövetkező katasztrófához annál közelebb vagyunk, azt annál kevésbé kerülhetjük ki. Nem emlékszünk, hogy azon a III. Napoleon uralma alatt oly mély gyökereket vert, de bűnhődését ott is elnyert viszonyok hazának alkotmányos életének bármely időszakában is észlelhetők lettek volna oly nagy mérvben, mint ma, a midőn bennök egy áldatlan kormány — úgy látszik — oszlopát, legfőbb támaszát igyekszik megalkotni!

Országgyűlés. Ötödik napja volt tegnap az ipartörvényjavaslat fölötti általános vitának a képviselőházban. A napirendet megelőzőleg a ház elnöke tudatá, hogy Széll György képviselői panaszal fordul a házhoz a lapunkban is szellettetett botrány ügyében; e panasz meghallgatása, esetleg tárgyalására czél szerű volna az úlé folyamán 1 órakor zártülést határozni el. — A ház elfogadván az elnök indítványát, következett a napirend s mint első szónok az ipartörvényjavaslat mellett Abonyi Emil szólt. Utána Széll György beszélt ugyancsak a javaslat mellett, midőn a rajta elkövetett insulstus említé Csánady közbekiáltotta, hogy e személyes ügyet a vitába vonni nem lehet. Ugyanerre figyelmezteté elnök is szónokot. Szathmáry Gy. indokolt röviden szavazatát elfogadva a törvényjavaslatot, melyet utána pártunk részéről elfogadott Meszlényi Lajos is, ellenben Vádnay Andor a javaslatot »haszontalan elaboratum«-nak mondja s elveti. Az általános vitát Bethlen Ödön gróf zárbeszédje fejezte be. — A javaslat elfogadott általánosságban. részletes tárgyalás alapjául.

Következett aztán fel 12 órakor a részletes tárgyalás, melyben többen s az előadó mindannyiszor vettek részt. Délután 1 óráig a részletes tárgyalás a 4. §-ig haladt s ekkor a ház az előbbi megállapodás szerint zárt ülésé alakult át.

A képviselőház ezen zárt ülésén elnök mindenekelőtt felolvastatja Széll Györgynek az elnökhöz intézett levelét, melyben előre bocsátva azt, hogy Ugron és társai Czeglédnek nem mint képviselők, hanem mint kortesek jártak, előadja, hogy a tegnapi ülés végén Hoitsy és Prómay Gábor bárót a ruhatárhoz vezetett folyosón insulstáltak, így szólva hozzá: »Ön lovagiatlan hazug ember«, mire Széll nekik ez cimemet visszaadta. Az utcán pedig Ugron Gábor állt elébe és ismétlé neki e sértő szavakat, mire Széll azt felelte, hogy ez »utonállás és lovagiatlanság.«

Széll tehát ezt a ház tudomására hozza és intézkedést kér.

A level felolvasása után Ugron Gábor szólt, Széll vádolva a Czegléden törtéteért. Szólt keresett lovagias elégtételt, de nem kapott Széll Györgytől s ezért tegnap így szólt hozzá az utcán: »Ön czeglédi magyiselethez megérdemel tőlem egy fricskát, vegye egy, mintha megkapta volna, ha nem veszi úgy, meg is fogja kapni.«

Erre Ugron és társai elhagyják a termet.

Kállay János azon nézetben volt, hogy ez magánügy s nem tartozik a ház elébe. Előnk azt tartja, hogy ezt egy képviselő hivatalosan terjeszti a ház elé, ezzel a háznak bizonyos mértékig foglalkozni kell. Csánady Sándor helyesli az elnök felfogását, de mégis azt tartja, hogy mert az illetők nem képviselői minőségben jártak Czeglédre, nem tartozik a ház elé. — Hermann Ottó felolvassa a Bába Molnár Sámuelről kapott meghívót annak bizonyítékául, hogy nem mint kortesek jártak Czeglédre. (Derülttség.) — Polonyi Géza ennek dacára abban a véleményben van, hogy nem mint képviselő fordultak meg Czeglédre. A képviselői mandatum efélekre nem terjed ki.

Tisza Kálmán helyesli az elnök eljárását. Szintén azt véli, hogy az illetők nem mint képviselők jártak Czeglédre. Óhajja, hogy ilyen esetek többé elő ne forduljanak, mint a minőről most szó van s különösen nem a ház falain belül.

Az eszmecsere további folyamán többszöri hangsúlyoztatott a ház tekintélye megóvásának szüksége s kiemeltetett, hogy ha a ház ezen eset alkalmából nem tesz és nem nyilatkozik semmit, ez azt jelentené, hogy hallgatagon helyesli a folyosón törtéteket s ez károsan hat vissza a ház tekintélye és méltóságára.

Madarász József egész őszintén kijelenté, hogy nem helyesli Széll Györgyök viselt dolgait Czeglédre, de nem helyeslheti azt sem, a mi tegnap a folyosón történt.

Végül abban tételt megállapodás, hogy elnök megkísérli, Széll György által visszavetetni a panaszlevelet, mely esetben ez a háznak bejelentetvén, az ügy ez által elintézetni nyerne; ha nem venné vissza, proponálni fog annak kimondása, hogy »a panaszlott eset folytán a zártülésen fölmertül eszmecsereből kiderülvén, hogy ezen eset folytatasát tartani nem lehet, a ház különös intézkedés szükségét nem látja.«

Konstantinápoly, márcz. végén. 1884.

Tisza Kálmánnak, ha szereti egy csak tisztelni tudná hazáját és nemzetét, rég kötelese lett volna — különösen Magyarország érdekében — a közös bécsi miniszteriumot ellenőriztetni és nem tűrni, hogy az ottan polcon lévő nagy urak és ezek rokoniak úgy törvényes, mint törvénytelen gyermekei, kik soha se tanultak egyebet, mint pófészkedni, a magyart megvetni, a magyarnak ártani a hol csak lehet, — nyerjék el a konzulátusi és nagykövetségi kúlvilág hivatalkát a minden ellenőrzés nélküli külföldön. Hogy pedig a magyar adófizetőknek is némi fogalma legyen arról, hogy ezen urfiak minő óriási fizetést huznak, tehát kijelentem, hogy egy fizetés nélküli (!) nagykövetségi attaché (igazi érteleme praktikus) ingyen lakást, fűtést, világítást és 25 Napoleon ór koztpénzt kap havonként a külügyminiszteriumból! Tessék most már elképzelni, hogy minő fizetésben részesülhetnek a többi magasabb rangú uracsok. Jelenleg 4 ilyen fölösleges attaché-val bővelkedik a mi nagykövetségünk, és van közöttük egy olyan is, ki már több négy hónapnál még csak be senézett a hivatalosobákba, ki pont 12 órakor reggelizt a gyűlésben, 2 óráig ültöködik s aztán nök társaságában estig kilovagol! — Ezen grófi urfiacska egész itléte alatt egyetlen egyszer másolt le egy levelet, de azt is oly hibásan, hogy többé nem mérték meg a kopizálásra is fölkérni! És mi mégis fogadni mertnk bárkivel és bármibe, hogy ezen urfiacska rövid idő múlva a hiva-

talos lapok azt fogják kürtölni, hogy a konstantinápolyi nagykövet báró Calice kitűnő ajánlata folytán, nagyobb ranggal és fizetéssel Pétervárra vagy Párisba áttéteztet! Hej be boldog ember az, kinek nagy ur az apja! De vajmi gyalazatos szerep az, minőre egy nagykövet, mint Excellenz Herr Baron Calice magát fölhasználtni nem irulpirul! Noha nem jártam soha Debreczen városában, mégis fölteszem, hogy ottan az utolsó csizmadiaiban is több büszkeség és több becsületelés lakik, mintsem hogy magát a hivatalt osztogató urak által oly szegyeteljes szerepre engedné fölhasználtni, mint a minőre báró Calice egész készséggel magát fölhasználta!

A leleplezéseknél lévén, mutassuk ki egyuttal azt is, hogy a mi közös külügyminiszteriumunk, Tisza Kálmán kormányzása óta, a közös haza ártalmára mit kormény?

Gróf Montgéléas, ki itten mint k. und k. österreich ungarischer Botschaftsrath volt alkalmazva,*) Prummert irdoiad secretarius által mint veszedelmes hazaáruló fölfedeztetett. És mi jutalomban részesült Prummert? A földás perce óta az itteni követségünk összes személyzete megvetéssel nézte Prummert, rá rövid időre pedig fele fizetéssel eltranszferáltak Spanyolországba, a hol már a titkos rendelet megelőzte volt arra, hogy legyen ellene minden elkövetve, hogy végre beleuován a sok secaturába, önkényt köszönjön le hivataláról! Prummert azonban a helyett, hogy gyávan leköszönjön, elverte amugy igazán az ötét seicráló főkonzult fényes nappal a hivatalban! Ezen eset után Prummert Bécsbe cizáltatott, hol azonban csakhamar meggyőződtek, hogy ha a bátorinak bizonyult Prummertnek kiteszik a szűrit, akkor magukat is azon veszélynek tessik ki, hogy Prummert minden titkot, melyet ellennk bir, a nyilvánosság elé fog terjeszteni. — Már ez aztán nem lévén se inyókra, se érdekükben a külügyeri magasrangú uraknak, tehát megkegyelmezték Prummertnek és ismét eltranszferáltak Spanyolországból — Albániába! De az albániai főkonzult is, ismét egy titkos instructió következtében szintén mindaddig seicráló Prummert urat, míg az egy szép este túrelmet vesztve azt is a kapuja alatt keserve sen elverte, még pedig sokak jelenlétében, mire — csudáld világ! Prummert harmadszor transferáltak el. És jelenen Prummert Bombajban —

Ugy til a konzulátusi hivatalban, Mint fonyadt virág az üvegházban! De hát a hasonló hivatalosan ide-oda transferálás hány ezer forintba kerül?! És ki fizeti azt? — Hát gróf Montgéléas mért nem állítatott a törvényszek elé? — És az ő szze vissza a pofozott főkonzultok representálják... Osztrák-Magyarországot a külföldön??!

Az 1849-iki magyar emigráció Bukarestben egy házaló fiatal hegedű-tanítótsimert, ki egyuttal az osztrák consulátusnál mint kém is használtatott. — Ezen akkoriban még fiatal embernek igazi neve Morlog és születéshelye Stuttgart! Az utolsó szeb-török hadjárat alatt Morlog ur Rusztukon mint k. und k. österreich-ungarischer General-consul szerepelt, de már nem Morlog, hanem Ritter von Montlong név alatt, — és az osztrák török hadjárat alkalmával az egész osztrák-magyar coloniát védtelenül visszahagyván, onnan gyávan — titokban megszökött!!! Ezen kitűnő érdemeiért Montlong ur ujjalag egy magas érdemelet kapott és Salonikba lett áttéve — hol még jelenleg is képvisel Magyarországot érdekeit! — Báró Kosjek (hát ez hogyan és mi érdemek következtében lett báró?) ugyanazt tette az osztrák-magyar coloniával Egyiptomban, és jutalmus most Tcherában van az osztrák-magyar birodalmak képviselőivel megbízva!

Oh te csokolni való magyar delegatió! még csak arra sem méltat a külügyer ur benneteket, hogy port hintsen amugy is rövidlőtt szemeteikbe, hanem legalább is 20 ezer forint készpénzzel — mit utólagosan veletek jóváhagyat és megszaszatat, egy keleti kējutózársra kényeszeriti a családjától oly nehezen megválni tudó báró Teschenberg urat, és ti nagy hajlongások közt fejezitek ki a fölötti örömeiteket, hogy végre valahára az annyiszor megígért reformok most csakugyan életbe léptének. Nesze semmi, fogd meg jól és ragódj rajta újra egy évig!

Megfelel a magyar delegátói feladatának? Kétlelem, mert különben már sok utánzó *) Gróf Montgéléas, mint később kiderült, bajor-országi születésű és még csak naturalizált osztrák aliatraló se volt soha!

akadtak volna báró Brukk és báró Einathen urnaknak!

A konstantinápolyi osztrák-magyar colonia több ezre kiterjed. Voltak köztünk sokan, kik a colonia érdekében zügölni és legfelsőbb helyre följelentéseket tenni bátorkodtak a consulátus és nagykövetség ellen, különösen a hazából ide eladott és konzulátusunk által mindig és még ma is elősegített leányvásár végett. Egyszer a magyar hírlapokban nagy zaj támadván, ide küldött a közös kormány egy báró Schweigel nevű (ez is parvenu) furfangos eszű főkonzul és általa életbe léptették az ugynevezett „Oestreich-Ungarische Consular Gemeindet”, melynek hivatása és jelentősége: ezen az összes osztrák-magyar colonián 24 egyén által képviseltetni, — kiket azonban maga a főkonzul jelöl ki és a nagykövet „bestättigt”. Ezen 24 Mameluk*) választ maguk közül egy elnököt — azonkívül pedig megválasztja Adler urat, az osztrák-magyar konstantinápolyi kereskedelmi kamara elnökének. Míg a Gemeinde elnökének földadata, újvektor és szentes napokon a colonia nevében hódolatot fejez ki a dinasztia iránt, — a kereskedelmi kamara elnökének, Adler urnak földadata: a drágán fizetett konzul helyett hamis Handelsbericht-eket összehírkáltatni és a közös kormány számára a dohányt bevásárolni és — a legalább 30 ezer forint tiszta nyereség egyrészt a főkonzul és nagykövet zsebeibe csusztatni.

Adler ur, tisztán ezen egyedüli érdemeiért, a múlt évben: mit dem Eisernen Kronen-Orden lett kitüntetve — és jelenleg hetvenkedve osztogatja visite-kártyáit még az utca sarkokon is, csak hogy az egész világ megtudja hogy ő, ezentúl: Ritter von Adler! (Haszt tu gesehen?) — Handelspräsident Ritter von Adler nevezte ki — kell-e mondanom, hogy a consulat és követség kívánata folytán — a Stohmann és Dollinger kereskedői cég egyik társát, Dollinger urat, a fontnevezett Handelskammer vice-präsidentnek. Tudni kell, hogy Stohmann hasznburgi, Dollinger pedig württembergi születésűek; már aztán, hogy ezen két ur is minő egyenes uton lett osztrákká, azt kutassa csak az, a ki az ily undorító kutatásokba még nem eszmélt belé! Az én kitűzött czélem csak odáig terjed, hogy kimutassam, miszerint minden arra mutat, hogy Magyarország tekintélye és érdeke nagyobb mértékben károsítatik a külföldön, saját pénzünkön hízalt, rákérőszakolt közös-tisztviselőink, mint bármely más ellenség által!

Az itteni főkonzul főfeladata volna, az osztrák-magyar kereskedését elősegíteni. Azonnal kifogjuk mutatni, hogy báró Haan, minő lelkiismeretesen teljesíti ezen szigoruan előirt kötelességét!

Ha például egy hazai gyártulajdonos levélleg fordul konzulátunkhoz, hogy megtudja, hogy gyártmányaival concurrálhat-e az itteni piacon és hogy kedvező esetben van-e itten egy oly osztrák-magyar kereskedői cég, melyben teljes bizalmat lehetne helyezni akkor, — ugyanezen főkonzul, báró Haan, ki Galatzban mint a duanacommissio elnöke, előkötött pártalan számársága következtében európai hírnévre tett szert, egész nagyuri indígnatióval a fölött, hogy az ostoba törvény a helyett hogy tiltaná, még megegyed, hogy minden bűdös kereskedő há-

*) Tartozik aztán az oppositio ellenében — de mindig úgy, mintha ő a jogos a képviselőnek az összes coloniát — szükség esetében aláírások gyűjtése által — a panasztevők ellenében hamisan tanuskoznia!

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Edít története.

Edít grófnő „különös” történetét hallott egyik barátjáról s azt akarta, hogy ez a „különös” historia ne csak a főúri salonokban legyen ismeretes, de tudjon arról mindenki, kinek egy kis etvágya van a pikantériákhoz. A terjesztés eszközül legjobbnak vélte a sajtót s igyekezett, hogy mi hamar találjon egy irodalmi-szakácsot, a ki ügyesen elkészítse ezt az anyagot és izletesen találja fel a kíváncsi közönségnek. Ő megadja hozzá a nyers anyagot és az csináljon belőle valami extra fogást; tegye olyan keretbe, amilyen neki tetszik, cukrozza meg, ha jónak véli, de azért az anyagot ne rontsa el s ennek is megmaradjon a maga íze.

Nem igen sok idő telt bele míg a szép Edít megtalálta emberét. Egy ismerőse ajánlt neki egyet és ő elfogadta, kitűzte az időt mikor megjelenhet nála s meghallgathatja azt a történetet.

Igy történt aztán, hogy egy szép délelőtt a bájos Edít belépni látta a szobájába az irodalmi szakácsot s maga mellé ültette a pamlagra.

Edít özvegy volt és szép. Szeretett élni, mert szép és ügyes volt; élt is. Értette a titkát az öltözödesnek; tudta, hogy mit kell eltakarni és láttatni: mit mondani és elhallgatni; tudott szigorú lenni szóval, mikor biztató volt tekintetével és ismerte a férfiakat.

Mikor az irodalmi szakács helyet foglalt mellette a pamlagon; ő hátradólt lábcsakait egymásra rakta s odaforduult tekintetével leendő hallgatójához, ki tartózkodó, figyelő állást foglalt el s merő tekintettel nézte a szép asszonyt,

borgathassa hasonló kérdésekkel az ő megszokott keleti kényelmes nyugalmát! — mit tesz? elküldi a levelet zum Handelskammerpräsidenten Ritter von Adler betreff Eledigun g, ez pedig nagyurasan azt mondja mosolyogva Dollingernek: erledigen Sie, im Namen der Handelskammer, diese Anfrage — mire aztán Dollinger azt válaszolja, hogy egész Konstantinápolyban nincs megbízhatóbb és ajánlatosabb osztrák-magyar (l) kereskedői cég, mint Stohmann és Dollinger!

Akarod-e tudni, kedves olvasó, annak okát is, hogy mi idézte elő báró Haan jelenlegi szörnyű fejfájását? — Nagy zűrzavar — baj a merre csak nézünk, — Stohman és Dollinger, az annyira protegált, minden valódi osztrák-magyar elebe tolt, hivatalosan elősegített — az a kedves Stohmann és Dollinger ház, melyben a mi cs. és kir. hivatalnokaink oly feszülten mulattak, oly józton étkeztek és reggelig táncoltak: csufosan megbukott! Nagyon csunya dolgokat beszélnek a városban — activa semmi! — passiva annyira, a mennyire csak szert tehettek!...

E bukásnál pedig érdekeltve van az itteni osztrák-magyar Colonia is annyiban, a mennyiben a tisztalalku, megközelített hetteleu báró Haan és báró Calice arak direktte pártfogásuk és akaratauk folytán biztató iskolák alapítványának kezelése Dollingerre — és ezen alapítvány, mely egykor sok ezer forintokat jövedelmezett, ma — hála nektek hármas szövetség Calice, Haan és Dollinger! — annyi adóssággal terhelte-tett meg, hogy nem ér többé egy pipa dohányt se!!!

A forintokban százezerekre menő, eddigi jótékony adományok és hagyományok hova lettek? — Eltűntek! Hova lett azon ezer török arany Lira, melyet a consulatus a nagy éges után nem osztott ki a károsultak közt, hanem azon kifogással jogtalanul visszatarotta, hogy az egyéb szegény alattvalók számára is a nála elhelyezett Gemeinde-cassában legyen pénz? Eltűnt! — Hasonló számtalan kérdésekre fölvilágosító feleletet csak is azok adhatnak könnyen, kik, mert a titokban beavatván lévén, azért lettek érdemeikkel díszítve, hogy fogják beszépen szájkukat és ne merjenek investigatió után kiabálni — hisz ők ugy is legföljebb csak azt nyerhetnek el, a mit elnyert a panaszt emelő Nagy Sándor! az az más szóval czokinek ked magyarkutyá! volt anyi esze a németnek, hogy tájárhatott eszeden akkor, mikor létrehozta számára azon változhatlan egyedüli jogot, a külföldre kénye-kedve szert nevezhetni ki a hivatalnokokat és kikötnei azt is, hogy a külföldön elősködő magyarokkal — minden ellentállás nélkül szinte kénye és kedve szerint elbánhasson! — A most bukott, sok ártatlan és becsületet embertönkre juttatott Stohmann és Dollinger urak is viselik a Ferencz Józeffrendjelet!

A „Gemeinde” jelenlegi elnöke Forri ur, szinte kímélőből átalakított osztrák. Mint gazdag ember és Calice nagybátyunk benső barátja, igen valószínű, hogy a korona herczeg ide utazta alkalomával érdeket fog magának szerezni, melyek következtében a bíróság megnyerésére hivatalosan lehet őt ajánlani és előterjeszteni. Wer schmiert der fahrt! Calice báró tudja legjobban, hogy minő uton és módon lehet valaki báróvá, minden fölmutatható érdemek nélkül! — „Gemeinde” alelnöke pedig egy törökországi örményből átalakított osztrák alattvaló!

Ezeket előre bocsájtván, most már annál inkább kérdezhetjük, hogy a mi szeretett korona kerzցзű személye iránti tartozó tiszt-

— Én el mondom önnek egy történetet; megkallgatja? — kérde Edit.
— Már várom grófnő.
— Ön nagyon siet. Tudja, ez a történet nagyon kényes és gondolkoznom kell, hogy miképp fejezzem ki magam a legjobban.
— Valóban kíváncsi vá tesz.
— Azt akarom. Ez a történet megérdemli.
— Különösen, ha az ön szép ajka meséli el.
— Ah, tehát úgy véli, hogy szép ajka van?
— Csó . . . gyönyörű.
— Mit akart először mondani?
— Hogy . . . csodálatos.
— Azt állt meg az első szótagnál?
— Igen.
— Azt hittem, mást akart mondani.
— Lehet, de nem jut eszembe. Ön mellett grófnő könnyen elfelejt az ember gondolkozni.
— Miért?
— A szép asszony némi érdekléssel nézett a fiatal emberre, egy pillanatra közelebb hajolt hozzá, hogy lehelle az arcát érintve; de azután ismét hátradólt s nevetve mondta:
— Egykissé eltérünk az én történetemtől; ha megengedi elkezdem.
— Hallgatom grófnő.
— Előrebocsátom, hogy körülírva mondom el s meg a leírásokra is kiterjeszkedem. Ez öné természetesen nem kötelező. Irja majd meg ugy, a hogy önnek a legjobban tetszik. Most csak arra kérem, hogy türelmesen hallgasson meg.
— Minél tovább beszélje asszonyom és örömmel halgatom.
— A szép Margit (a vezeték nevét nem mondom meg) levette magáról lovagló ruháját s könnyed otthonkát öltött fel, melynek eleje

telet következtében nem lett volna báró Calicenek kötelessége az összes Coloniát összehívni és az ő elnöklete alatt, az ünnepléses fogadtatás programját megbeszélni és kidolgozni. De azt tenni azért nem meri se Calice, se Haan, mert attól félnek, hogy a nyakukra nőtt oppositio fölhasználhatná a kedvező alkalmat egyuttal az ő hosszú Sündenregerterüket is a tárgyalás alá terjeszteni. Hogy tehát ezt kikerüljék, egész titokban egy még értelem vice-consul, Pesche által, ki nemzetiségére nézve vadrácz, összehívják a 24, többnyire idegen fajokból áttűtetett mamelukokat, kik minden megjegyzés nélkül helyben hagyják a consulat által teremtett programot és így aztán el van érve az, hogy csak is azok közeledhetnek a korona herczeghez, kik mindent rózsza színben látván, csak is dicsérni tudják és fogják a mi cs. és kir. képviselőtünk és a Colonia boldogságát!

A korona herczeg elibe menő Lloyd-hajók kik fognak lenni? mert a Colonia legna-gyobb része oly egyének vezetése alatt, minők a 24. mameluk had, nem fogja magát statisztának fölhasználtni — sem pedig nem akar összevegyülni a kuplerekkel!
Az itteni magyar egylet — no már arról szó sincs! — szinte nem méltatott a meghívásra: résztvenni az ünnepléses fogadtatásnál!
De mi fog történni ha minderről a korona herczeg utólagosan értesítetttni talál?

Vidék.

Kisújszállás, 1884. márczius 31. (Sárközi Aurél beszámolója. — Egyházközségi gyűlése. — Zeneestély.)
Márczius végnapján is tul vagyunk, sok történelmi nagy napját jegyezte fel a történelem muzsája e napnak nemcsak a régi múltból, hanem még a mi éreszünkre látott, és tapasztalt nagyszerű eseményeiről. De zárjuk le most a multak könyvét, ne hozzuk felszínre a világi nagy eseményeket, melyek most nem sok figyelmet érdemelnek. Nem országgost, nem hazánk, csak a mi kisvárosunk márcziusi eseményeiből hozok közudomásra némelyeket.

Országos képviselőnk Sárközi Aurél ur márczius 15-ikének nagy napját Karczagon ünneplé választói díszkőében, 16-án jött városunkba a delutáni vonaton Karczagról s azonnal megtartá helyeslések és eljenzések között elmondott beszámoló beszédét. A szép számú tömeg üdvözölte, mint ismét megválasztandó képviselőjét. Miut értelem nyilatkozatok mutatják, választókerülete teljes szeretete és bizodalmaival öleli. Örömmel vett részt a negyvennyolczas kör által az napon tartott vigalmi estélyen, másnap távozott el körünkől.

Kiemelkedő napja volt márcziusnak, 26-ik napja is. E napon tartá ugyan is heves-nagykunsági ref. egyházközségünk közgyűléset és Nt. Horváth István és Székely Károly esperes urak elnöklete alatt. A tárgysorozatban 25 tárgy volt jelezve az elintezésre, legnagyobb részben egyházmegyéinket érdeklődő kérdések. Közérdeklő volt a közalapítói előterjesztés. A közalapozó egyházközségünk 5 ezer s nehány száz forinttal járul, legnagyobb összeg a karczagi és madarasi egyháze.

Emelte e nap jelentőségét az, hogy a helybeli dalárda egylet zeneestélyt rendezett az „országos tanítói árvaszék” alapjára. A zeneestélyt jelenlétökkel emelték egyházközségünk jeles világi tagjai — szép számmal jelentek meg e zeneestélyre, éljenek és tapsok nyilvánítták a közmegelegedést, a mударabok eldallása után, — vezér volt és intező Porteleki László ur, egyházunk jeles orgonistája végül — tánczra kerekedett a tűzverő ifjuság, és vigkedélylyel mulatott kivilágos kivrattig, — sok ily szép, kedélyes, és e mellett hasznos árasztó estélyt!

K. Hajdu Lajos.

nem fődte el keblét s mely lágyan megfeküdte tagjait aztán összekulcsolta feje fölött kezeit s nyujtózkodott. Azt mondják, ilyenkor legcsábitóbbak a nők. Igaz ez uram?
— Én meg nem láttam így a nőket.
— Lehetetlen. Nézze csak, így van — és a szép Edít illusztrálta a történetet.
A fiatal ember egy önkénytelen mozdulatot tett, hogy átkarolja a grófnőt, de észre-vette magát s tisztellettjesen felkelve helyéről, a szoba másik részén ült le egy székre.
— Miért távozott innen? kérde Edit hirtelen.
— Biztosítom magam grófnő.
— Mi ellen?
— Az eszem elmenése ellen.
— Ott kívül van a veszeljen?
— Legalább messzebb tőle, mint ön mellett grófnő; ott nem keszedem magamért.
— Gyermekek. Jöjjen, foglalja el régi helyét; lassu hangon akarom elmondani azt a történetet.
— Nem, grófnő. Ott megőrülök. Ön oly csabos, oly szép, hogy megfeledekzném az illó tiszteltről, azután az ön története oly különös, hogy már is arczomba zavarta a vért és a szívem sem úgy dobog, mint máskor rendesen.
— Uram.
— Ne haragudjak grófnő. Nem én vagyok a hibás; az ön szépségében rejlik az én bűnöm.
— Ebben a percben kinyit az ajtó — folytatta történetét a grófnő — s egy férfi lepett be nesztelen. A mint meglátta a nőt; megállt, néma gyönyörrel nézte azt a gyönyörű teremtést; lélegzetét visszatartá s úgy állt ott mereven, szóttalan.
— Nincs tovább? kérde a fiatal ember, a mint a grófnő elhallgatott.

— A biharmegyei tört. s rég. egylet a részvétlenség következtében már régóta nem működik multjához méltóan. A „Bihar” most lelkes czikkben buzdítja az egyletet a felebredésre s munkára. A tisztija — mondja — Rómer F. Ferenczcel karöltve álljon előre ismét az ügynek. Éleszsze uj életre a haldokló biharmegyei régészeti és történelmi egyletet, a szétosztott közöny helyébe varázsoljon ismét közérdekltséget, s ennek lobogó fátylának fénye mellett fogjon hozzá ismét történelmi kincseink fölkuatásához.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„DEBRECZEN” politikai, társadalmi és közgazdasági hírlapra. April-1-en uj évfolyam kezdődven, felhívjuk azon t. olvasóinkat, kiknek megrendelése lejár, az előfizetés megújítására. A „Debreczen” megjelen naponkint pén-tek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak:
Félévre 5 ft — kr.
Negyed évre 2 „ 50”
Hirdetések a legutányosabb árak mellett a kiadóhivatalban vétetnek fel.
Tisztelettel kérjük a t. olvasókat, hogy a lapra beces megrendeléseket mielőbb méltóztassanak megtenni, hogy a szétküldésben akadály ne történjék.
Előfizetések és hirdetések a lap részben Debreczenben (fűpiacz, Sz. Nagy Károly-ház) KUTASI IMRE könyvnyomdájába küldendők. Helyben előfizethetni TELEGRÁF K. LAJOS és IFJ. CSÁTHY Károly urak könyvkereskedésében is.

A „DEBRECZEN” kiadóhivatala.

Helyi hírek.

* Adományok. Lapunkban érintett nem csak a mai napon a következő adományokat vettük: László Alajos 5 ft. Jenev Miklós 2 ft. N. N. 2 ft. További adományok eszközésért esedezünk!

* A király előtt. Azon küldöttségből, melyet ő felsége a laktanya ügyében a mult heten fogadott, Laky Lajos városi tanácsnokot és Buzás Pál jogtanart külön kihallgatásban is rendezeseltette. Amaz a kapott Ferencz József rendkeresztet, emez a nemességét meg erősítő királyi kegyet köszönte meg. Ő felsége mind a két kitüntetett férfinval a legszívesebben társalgott.

* Lövonatu vasutunk ügyét a közönség már minden tekintetben elejtettnek gondolta, mi is azt hittük, hogy az végleg elaludt. — Örömmel vesszük most azt a hirt tudomásul, hogy a vállalkozó 12—14 nap mulva okvetlenül városunkba fog érkezni s innen addig el nem távozik, a mig a lövonatu vasut el nem készül teljesen és át nem adja azt a forgalomnak. Az ezen tényekről irt levele a mult hó 26-kán kelt Hamburgban, hol a vállalkozó, hosszas betegeskedése után üdülést keresett. A leveli oly hangon van tartva, hogy az abból fentebb közölteteknek valódiságában kételkedni nem lehet. — Így reményünk lehet nehány hó alatt lövonatu vasuton járhatni. Különben Szepessy Gusztáv, az „István” gőzmalom igazgatója is erélyesen sürgeti ez ügy mielőbbi keresztülvitelét jelenleg Bécsben.

* Iparügy. A városi kapitányi hivatal, mint iparhatalóság, az elmúlt márcziusi hónapban különböző iparágak gyakorlása czeljaból 18 egytet látott el iparengedélylyel.

* Gyászírt. Taviratilag vettük a szomorú hirt, hogy nt. Csánki Bénémin fűzes-gyrmati ref. lelkész 66 éves korában tegnapi jöbltre szenderült. Temetése e hó 3-án leend.

— De igen. Hanem nehezemre esik a hangos beszéd. Jobb szeretném a történetet lassan, suttogva elmondani.
— Ha megengedi asszonyom, visszamegyek az előbbi helyemre.
— A mint tetszik.
Az ifju ismét oda ült a grófnő mellé s égő tekintettel nézett annak lángoló szemébe.
— Margit észrevette a belépot a — tükörből, de nem mutatta, hogy jelenlétéről tud valamit és a pamlagra dőlt le. — Hosszu szép haja lecsüngött a szőnyegre, kis cipőke rejtett lábait láthatók lettek, az otthonka megfeküdte tagjait és északító szépségében feküdt a pamlagon. De ön nem figyel uram; ön máshova néz.
— Igaza van asszonyom; nem figyeltem; másról gondolkoztam.
Edít haragos mozdulatot tett és kérde:
— Miről?
— Hogy milyen szép kis bársony keze van önnek.
— Ez az egész.
— Nem. Azután mikor észrevettem kezei szépségét, rögtön égő vágy fogott el, hogy megfogjam kis kezét, hogy meg ne sértsen, hogy félre ne értsen.
— És milyen gondolata jött?
— Semmi. Abban a percben szólt hozzáam és én feleltem.
— De hát mondja csak, mi szépség van e kézen? És mutatta kezecskéit.
— A kicsinysége, fehérsége, bársonyszerű finomsága.
— Hogy tudja, hogy bársonyszerű?
— Gondolom.
— Rosszul gondolta. Győződjék meg az ellenkezőről — és egyik kezét az ifju kezébe tette, ki elkezdett azzal játszani.
— A belépot férfi némileg magához térve

Gyászolják az e gyermekei, vejei...
* Bünkrönök nagyreményű fiat- ben dolga a szeg- lopás miatt 6 hav- a felsőbb bírósá- megugrott s eljő- tartott egy csele- ellátogatván, a h- több apró tárgya- megcsipte. A b- atszállították a- azon éjjel megs- ment. Szegeden- követett el s e- czenbe. A kir. t- üléseben hozott- ki mindent t- hogy jutott a de- gedre. Azt mond- nem emlékszik r- meg a szegedi k- hat havi fogságo- feyháza szölvö- kir. ügyész meg- * Dalestély. egylet folyó hó 3- „Korona” szálló- az egylet alapító- a dalkedvelő t- meghívja az elnö- Belépti díj 30 k- szabadjegyüket.
* Meghívás. évi april hó 6-án a kör helyiségét tart, melyre a meghívottak. Az * Csutak K. jeleteni óhajta, megindítása nem- godják meg ő, noka s közeletne- rul, az kötelessé- hogy Csutak Ká- k o z á s t k e- — és melyen hi- nyokat, a melye- Kálmánnak is az- nek jutott sors: * Az építke- időben javában f- építkeznek javáb- delután, hogy az- dolgoztak, hirtel- csésen, hogy az- bajok nem törté- * A polgár- nyitattik meg. K- barátaik.
* Egy kísé- ták az igazgatón- ban dohányozni- győződést szerze- lepte a tanulókat- gyobb tanulóhoz- zik ön? „Hát- uram, igen soksz- és mások tanácsá- a dohány füst e- miért pipáz kérd- tanulótl? „Én- dek, és a meleg- enyhíti e fájdal- pipa? ” kérdi a- nonczul. „Neki- lelem s van, talom használn- dohányozol? ” ké- a meglepetésből- git ijedséget ottho- káját ösz- keble volt.
— Nem le- — Ugy go- — Oh, err- Azután azt- mit akar, mire a- hallgatást jelze- uram. Hiszen ig- történetet.
— Igaza v- — Miért n- — Mert m- — Ejj, ön m- volt az az érde- — Egy ké- — Nos, mi- — Igy gon- tartod a világ le- dog ember vagy- lehetnél, ha... — Ha? — Ha ösz- — Hát a k- — Ezután- doltam (ugy-e a- ram nézve?) ak- ha most te nem- és megcsokolod- akkor? — Hogy f- — Segégy- ön asszonyom? — Miről? — Erről a- — Azt gon- ember akkor, m-

Gyászolják az elhunytat közelebről számos gyermekei, vejei és unokái.

* Bűnkronika. F a z e k a s Sándor nevű nagymenyű fiatal emberrel már volt egy ízben dolga a szegedi rendőrségnek, elítélve őt lopás miatt 6 havi fogságra. Míg azonban ügye a felsőbb bíróságoknál járt, addig Szegedről megugrott s eljött Debreczenbe. Itt szeretőt tartott egy cseléd személyében, akihez egyszer ellátogatván, a háziasszonyok egy bűrdődjét s több apró tárgyat ellopta. Akkor a rendőrség megcsipette. A börtönben betegséget színelit s átszállították a kórházba, honnan azonban még azon éjjel megszökött s egyenesen Szegedre ment. Szegeden ismét két renebeli nagy lopást követett el s aztán ismét visszajött Debreczenbe. A kir. törvényszék mai napon tartott ülésében hozott ítéletet e jó madár ügyében, ki m i n d e n t tagadott s még azt sem tudja, hogy jutott a debreczeni kórházból — Szegedre. Azt mondja, hogy verzavarásban volt, nem emlékszik rá az ítélet, tekintve, hogy még a szegedi kir. törvényszék által reá rótt hat havi fogságot nem töltötte ki: három évi fegyházva szökött, miben ugy a vádlott, mint a kir. ügyész meggyugodott.

* Dalestély. A debreczeni dal és zene-egylet folyó hó 5-én, azaz s z o m b a t o n a „Korona” szalldóban dalestélyt tart, melyre az egylet alapító és pártoló tagjait, valamint a dalkedvelő n. é. közönséget tisztelettel meghívja az előnkség. Kezdeté 8 órakor. — Belépti díj 30 kr. Alapító és pártoló tagok szabadjegyeiket használhatják.

* Meghívás. A helybeli iparoskör 1884. évi ápril hó 6-án vasárnap délelőtt 10 órakor a kör helyiségében rendes választmányi ülést tart, melyre a választmányi tagok ezennel meghívotnak. Az e l n ö k s é g.

* Csutak Kálmán ezredes ur általunk kifejeleteni óhajtja, hogy a részére való adakozás megindítása nem az ő óhajára történt. Nyugodjék meg ő, két évtizeden át kitartó bajnoka s közeletnek — a ki e szép célhoz járul, az kötelességet vél teljesíteni, mert tudja, hogy Csutak Kálmán „m u n k á t, f o g l a l k o z á s t k é r t s n e m a l a m i z s n á t” — és mélyen hibáztatja mindenki azon viszonyokat, a melyeknek következtében Csutak Kálmánnak is az a sok jó és érdemes embernek jutott sors: a szegénység juttat!

* Az építkezések a beállott szép tavaszi időben javában folynak. A Czegléd-utczán is építkeznek javában s ott történt tegnapelőtt délután, hogy az álvány, melyen a kőművesek dolgoztak, hirtelen összeomlott, de oly szerencsésen, hogy az ott dolgozó embereknek semmi bajuk nem történt.

* A polgári lövölde f. hó 6-án, vasárnap nyitattik meg. Figyelmeztetjük rá a lövészet barátait.

* Egy kisebb tanintézetben értésre adták az igazgatónak, hogy a tanoncok alattomán dohányozni szoktak. Erről magának meggyőződést szerzendő csakugyan egyszerre meglepte a tanulókat és ily kérdést tette egy nagyobb tanulóhoz: „Mondja meg miért dohányzik ön?” „Hát kérem alássan főtisztelendő uram, igen sokszor nagy fogájában szenvedek, és mások tanácsát követve tapasztalom, hogy a dohány füst enyhíti a fogfájást!” „Hát ön miért pipáz kérdi a második szinte nagyobb tanulóhoz?” „En t o r o k f á j á s b a n s z e n v e d e k, és a meleg dohányfűst amint tapasztalom enyhíti e fájdalmat!” „Hát önnek minnek a pipa?” kérdi a harmadik szinte nagyobb tanonczul. „Nekem, kérem, t o l v a j h i d e g l e l e s e m v a n, és a dohányzás a mint tapasztalom használ e baj ellen?” „Hát te miért dohányozol?” kérdi végre egy ökönyi nagy-

ságu kis tanonczul. „Hát — hát — k é r e m a s a n h á t — h á t — n e k e m m e g t y u k s z e m e m v a n !” hangzik a felelet. „Hogy mersz ily hitvány hazugsággal fellépni!” dörögött reá a kormányzó. „De hát mit tehet en főtisztelendő uram, mikor ezek a vén kamaszok mind elkapdosták előlem a j a v a h a z u g s á g o k a t, é s n e k e m m á s n e m m a r a d t.”

* Gyászjelentés. Fájdalmas szívvel tudatjuk unoka testvérünk özv. Szathmáry Jánosné, szül. Barcs Katalin asszonynak elete 74-ik évében, márczius 31-én történt kimúlását. Hült tetemei ápril 2-án délután 3 órakor fognak rövid ima után, az ágostai szertartás szerint kis-mester-utca 1173. számú háztól végnyugalomra vitetni. Mely végítzességétélre ösmerőit bánatos szível meghívjuk. Debreczen, 1884. márczius 31. Özv. Beczner Jánosné, fiával Beczner Friggyessel; özv. Kovács Józsefné, a többi rokonok nevében is.

* Hű cseléd lehetett G. T ó t h Györgyné is, az a fiatal menyecske, ki ma állott a helybeli kir. törvényszék előtt. Három helyről távozott el rövid idő alatt — egy csomó lopott tárggyal, és pedig Diószegi Jánosnétól a téglavetőből, aztán egy mikipecséri, legutóbb pedig egy ujfehértói lakostól. A kir. törvényszék a tolvajnot kilencz havi fogságra ítélte, miben az meg is nyugodott.

* Ujházi Ede ur, színházunk ünnepelt vendégének tegnapi m a s o d i k fölépette szintén zsufolt ház előtt folyt le s e pillanatban már nem kaphatók jegyek a holnapi előadásra. A tegnapi darab „Budapest” című „magyarítás”, magában véve nem sok hatást eredményezett volna, ha abban a vendégművészek, ki egy csikszéki papuschós-földbirtokost játszott, nem nyilik alkalmá gazdag humorának ragyogtatására; az első felvonás, kártyajelenetétől kezdve mindvégig talált ő módot arra, hogy kacagtasson és saját leleményéből pótolja a darab hiányait. A mai darab a „Kölcsönkért feleség” Desvalliersnek egyik legjobb, pompás kis vígjátéka s ezt, ha — amiben kételkedni sem lehet — kellő sikert arat, Ujházi ur még egyszer színrehozza, még pedig (s ezt kellemes hírépen tudatjuk olvasóinkkal) az „Ösi napsugár”-ral együtt. Holnap kerül színre a „Czifra nyomorúság” melyben Ujházi ur Csoma Bálintot játsza. Esztünkbe jut, hogy mikor Szigethy József Kolozsvárt Fricziben akart fellépni, lebeszéltek szándékáról, mert ott ezt a szerepet — ugymond — „m a g a A l b i s i” játsza, ki jelenleg a nemzeti színház egyik ügyelője. Nálunk nem fordulhat elő ilyen eset, mert bár igen gyöesen játsza Csoma Bálintot egyik kedvelt színészünk, a holnapi előadásnak érdeket nyujt azon külbőség megfigyelése, a mely egy sokat igazó ifju tehetség s a bevégzett művészet alakítása között észlelhető; az utóbbinak előnyére válik természetesen a sok részletekbe ható megfigyelés és az a világhírű e n s e m b l e, mely országunk első műintézetében uralkodik. Megemlítjük, hogy Ujházi urnak szándékában állott ilyen caldero „Zalameri bíró” cz. magasabb fajú vígjátékot is színrehozni, de ez lehetetlen a betanulására fordított csekély idő miatt. Mindamellét igen érdekes műsor vár reánk s Ujházi ur valóságos csodákat mivel, midőn az idény végén is tele házakat varázsol elő! (L-g.)

* Nagy jövedelem volt a napokban a nagy czegléd-utczán. Új épületi fákat szállítottak a 12 év óta rothadó ártezi-kutbódé mellé s mindenki azt gyánitá, hogy e szép (!) régiségét elakarja a városi hatóság romboltatni. Nagy megyugvással vétetett aztán tudomásul, hogy a bódének ez évben sem leend semmi baja, mert az új épületfák, egy ottan körül lakó gazda új hazának tetőzetéhez szükséges anyagok. A k u t r a n e z v e a n n y i t i r h a t u u k, h o g y

Z s i g m o n d y Vilmos urral többször folytatott tárgyalást e kut elkészítése érdekében, de az most már sikertelenné tekinthető s azt hisszük, hogy a czeglédutczaiak nem egy hamar fognak kuthoz jutni.

* A gazdaság műkedvelők. Mint már többször említettük, a gazd. tanintézet hallgatói műkedvelői előadást fognak tartani. Az előadás napja május hó 11-ikére van kitűzve s a felolvasó próbák már az intézet helyiségében megkezdődtek s e hó vége felé a színházban folytattnak. A „Falu czimza” a következő szerepkiosztással adatik: a c z i m s z e r e p e t j á t s z a P á l f i György ur, Finom Rózsit K u b a i n é urhölgy, B á t k i T e r c s i t G e r é y Gízella k. a., Feleli Boriskát K i s s I r é n k. a., Gonosz Pistát D a r v a s B é l a ur, a kántort K i s s T a m a s ur stb. — A rendezői szerepet F o l t é n y i Vilmos ur vállalta magára.

* Vendégszereplés. N e m e t h József tegnapi kezdte meg Kassán vendégszereplését s ma a „Nap és hold” című operetében lép fel. Holnap a „Czifra nyomorúság” Csoma Bálintját játsza.

* A dorogi legények igen harcziás s verekedő természetű ifjak, s így nem lehet csodálkozni, hogy ma is hat állott belőlük verekedés miatt a helybeli törvényszék előtt. Közülök Jámor János, Sebő Pál, Szabó József 6-6 havi, B. Nagy István, Koszta Mihály és Murvai György pedig 3-3 havi börtönrre ítéltettek. Mind a hatan fellebbeztek.

Hazánk s a külföld.

— Ujjabb botrány egy képviselővel. Kedden délben, a képviselőház zártülése után, Hermann Ottó d. u. 2 órakor hagyta el a házat s Szeniczey, Török és más képviselőitársai kíséretében hazafelé indult. A mint a Sándor-utca és a Múzeum-körut sarkán levő Múzeum-lávaház elé értek, Szemczey Emil tartalékos honvédhadnagy és Clair Vilmos, mindketten a „Függetlenség” munkatársai, ráta-madtak Herman Ottó képviselőre s szidalmazó szavakat intéztek hozzája. Egyik kézben revolvert, másik kezükben botot tartottak s ez utóbbival rávágtak Herman Ottó képviselőre. Mindez egy pillanat műve volt. A zajra csakhamar nagy csődülés támadt, mindenfelől ki áttások hangzottak: rendőrt! rendőrt stb. — Herman és kísérői egyenesen a főkapitányságra mentek s feljelentették az esetet. Akkorra már ott járt Clair Vilmos is, a ki szintén elmondta a történeteket. Kedden reggel a képviselőházban Herman Ottó arra kérte a háznapot, hogy utasítsa ki Szemczeyt és Clairt a képviselőház folyosójáról. Clair hír szerint épen a folyosón ment, Herman a háznapgyal feleje jött, Herman Clairra mutatva azt mondta: Ez az! Erre a háznapgy Clairhez fordulva azt kérdezte tőle, hogy mi jögon van a házban. „Mint hírlapíró”, volt a válasz. Erre a háznapgy azt válaszolta, hogy a hírlapíróknak csak az írói karzaton van helyük, nem pedig a folyosókon. Clair erre azt válaszolta, hogy elégtételt fog venni ezért az inzultusért azon, a ki erre okot szolgáltatott. Ez alatt Herman képviselőt értette. Az ügy igen kínos feltűnést keltett mindenfelé.

— Az anarchisták Budapesten. A tegnapi említett tömeges elfogatások a bécsi rendőrség által nyujtott adatok folytán történtek. A bécsi rendőrség ugyanis azt véli, hogy a kivételes állapot kihirdetése után a bécsi anarchisták mind Budapestre tettek át „a működési tért” s itt ujjabb merényletek koboltak, melyek részben a külföldön lettek volna valósitandók. A bécsi rendőrség továbbá azt véli, hogy a Strassburgban elkövetett merénylet is a bécs-budapesti anarchisták műve volt.

— Nagylökü adomány. Pável Mihály, nagyváradi gör. kath. püspök a belényesi gymnázium alapítókéje javára 50,000 frtot adományozott.

— Kikeresztelkedés. Érdekes keresztelési szertartás színhelye volt a napokban a jözsefvárosi plebánia templom. A d o r j á n Berta k. a. a nemzeti színház fiatal tagja, ki közelebb váltott jegyet Paulay Ede urral, a nemzeti színház drámai igazgatójával, zsidó vallásából kikeresztelkedett s a róm. kath. egyházba lépett.

Muzsák.

— Jókai Mór regényeinek új olcsó kiadása. Figyelemre méltó vállalatot indit meg az Athenaeum társulat könyvkiadó-hivatala. Az Athenaeum kiadásában megjelenő vállalat a jeles író munkáit a tartalmazó méltó díszes kiállításban, finom papíron, csinos olvasható betűkkel nyomtatva s mégis olcsó áron bocsátja a közönség rendelkezésére. E mellett nem időnkint megjelenő kis füzeteket, hanem egyszerre egész s teljes munkákat ad, meg pedig Jókai ujjabb regényeinek legjavából. A vállalatot az „Enyém, tied, övé” című grönnyörű társadalmi regény nyitja meg. A hat kötetes regény első része a szabadságharc mozgalmas napjaiban, a vége a kiegyezést követő korszakban játszik. Igen díszes kiállításban a mű ára 2 frt 40 kr

— A Karácsonyi pályázat eredményét f. h. 31-én terjesztette elő az akadémiának dr. Heinrich Gusztáv előadó, jutalmat egy mű sem kapott; a legjobban megdicsért művek: Nóra, mint halljuk, C s i k y Gergely munkája. A második helyen föléltett Trepola című tragédiát pedig dr. P r é m József írta.

Kaktusz.

nem kérem ne szakítson félbe. Egy kézcsoék nem érdemli meg.

— Menyörögöt ér — mondá a fiú és össze csókolta a parányi kezét.

— Margit mereven nézett az idegenre és nehezen várta, hogy az kimagyarázza magát. De uram, ön már a karom is csókolja.

— És az idegen?

— Odament Margithoz, egészen közel, és azt mondotta neki: én szeretem önt. Mit mondott Margitnak az idegen?

— Én szeretem önt — ismétlé a fiatal ember s közel hajolt Edit arcához.

— Nos, mit gondol, mit mondott Margit neki?

— Azt csak ön tudja megmondani.

— Margit azt akarta válaszolni neki: „ön örlött, tulmerész, takarodjék!”

— De nem mondta ugy-e?

— Nem.

— Miért?

— Mert az idegen, mielőtt válaszolhatott volna, átölelte.

— Igy? kérdé az ifju átkarolva Edit karcsu derekát.

— Nem tudom. Körülbelül.

— Azután?

— Margit segélyért akart kiáltani, de nem lehetett, mert az idegen megcsókolta.

— Az ajkát? kérdé az ifju közelebb hajolva Edit arcához.

— A piros ajkát.

— Igy? kérdé ujra hűstünk s forró csókkal zárta le Edit ajkait.

— Ügyetlen irodalmi-szakács! Elcsókolta a történet végét.

a meglepetésből, hangosan köszönt, mire Margit ijedséget tetteve hirtelen felugrott és otthonkáját összefogta keblén. Nagyon szép keble volt.

— Nem lehetett olyan mint az öné.

— Ugy gondolta?

— Oh, erre megcsúszom.

Azután azt kérdé az ismerlentől, hogy mit akar, mire az kezét ajkára tette, vagy is hallgatást jelzett. De ön megint nem figyel uram. Hiszen ily nem tudja majd megírni e történetet.

— Igaza van asszonyom, nem figyeltem.

— Miért nem figyel?

— Mert másról gondolkoztam.

— Ej, ön mindig másról gondolkodik. Mi volt az az érdekes tárgy?

— Egy kérdésen törtém a fejem.

— Nos, mi az?

— Igy gondolkoztam: te most kezded tartod a világ legkisebb kezét, te most boldog ember vagy, de még boldogabb ember lehetnél, ha...

— Ha?

— Ha össze csókólnád ezt a kis kacsót.

— Hát a kérdés hol van?

— Ezután következik. Mikor ezt kigondoltam (ugy-e asszonyom, nem rossz gondolat rám nézve?) akkor azt a kérdést tettem fel: ha most te nem tudsz ellent állni vágyadnak és megcsókoldod e kezecskét; mi történik akkor?

— Hogy fejtette meg?

— Sehogy. Ha ön segítene. Mit gondol ön asszonyom?

— Miről?

— Erről a kérdésről.

— Azt gondolom, hogy ön nagyon ügyes ember akkor, mikor ez ügyetlent játsza. Ha-

Közgazdaság.

— Sertésvásár. K ö b á n y a, márcz. 31. (A „sertéskeresek. csarnok” távirati jelentése.) Az üzlet változatlanul szírd. Magyar urasági öreg nehez 52.—, fiatal nehez 54.—, 54.50. frt közép 53.—, 54.—, könnyű 52.—, 53. Szedett nehez 52.50.—, 53. közép 52.—, 52.50, könnyű 52.—, 53.— Romániai bakonyi, nehez 54.—, 54.50 átmeneti, közép 53.—, bakonyi könnyű 52.—, átmeneti, eredeti nehez —, átmeneti közép —, átmeneti szerbiai nehez —, 54.—, átmeneti közép 53.—, átmeneti könnyű 52.—, 53 átmeneti, — hízó 1 1/2 éves elősúlyban 4,0/0 levonással —, 2 éves —, — Két éves —, — öreg —, —

— A pozsonyi marhavásár. Miután minden jel arra mutat, hogy az osztrák kormány egyelőre nem hajlandó a bécsi új vásári rendtartáson a kivánt változtatásokat megtenni, nem marad a magyarországi marhahizalóknak egyéb hátra, mint hogy a bécsi vásártól okvetlenül távol maradnak és ápril 14-kétől kezdve, mely napon az új pozsonyi marhavásár megnyitják, marhákat, a mennyiben már előbb az olakból el nem adtak, Pozsonyba küldik, a hol a bécsi vásárosok bizonyára fel fogják keresni, minthogy Bécs élelmészé magyarországi marhák nélkül ez idő szerint és alkalmasint még hosszabb időt át éppenséggel nem lehetséges. Esetleges akadályokat, melyeket az osztrák kormány még ezenkívül a magyarországi marhahizaló elé gördíteni szándékoznak, a magyar kormány bizonyára képes lesz elhárítani.

Törvényszék.

— A t-eszlári ügy tárgyalása tegnap vette kezdetét a legfőbb ítélőszék IV. büntető tanácsa előtt, Soly mosi Eszter el t n e s e n a p j á n a k e p e n m á s o d i k é v f o r d u l ó j á n. Tóth Lőrincz tanácselnök nyitotta meg a tárgyalást; az ügyet Andrásovics Béla curiai bíró terjeszti s a bíráskodásban Dózsa Dániel, Matyasovszky Lipót, Hajdu Lajos, Barthodiszky Gyula és Sümeghy István bíró urak fognak részt venni. Schediusz Lajos kir. tábla bíró is jelen lesz. Elnök kijelenti, hogy ö k „mint bírák, a törvény őrei s részrehajlatlan alkalmazói; mint bírák — ugymond — ez ügyet, mely rendkívül és elég sajnos viszonyok közt, világra szóló fontoságra lett feljujva s nemcsak hazánkban, hanem annak határain túl is erős izgalmat keltett, nem tarthatjuk fontosabbnak semmi más ügynél, melyben több vagy kevesebb személy emberi élet ellen elkövetett büntetett vádolattal s a bizonyítékok nagyob száma és tömege esik bírói mérlegelés alá.” — Az első ülésen a tényállás előadása fejeztett be, figyelemreméltó csupán az előadó azon megjegyzése, hogy „a vizsgálat alatt minden arra irányult, hogy a vizsgálat rendes utjáról elterítettessék. Nétven levelek és pletykáskor után indult a vizsgálat.”

— Az Onody-Szeyffert ügyet tegnap tárgyalta a kir. tábla II. büntető tnnácsa. Mint-hogy Onody sértése olyan időben történt, midőn Seyffert főügyési helyettes semmi hivatalos teendőnt sem végzett, a királyi tábla szerint ebben akadályozottnak sem tekintendő, ellenben fenforogni látja a kir. tábla a közönség elleni kihágás tényállását s ezt elbíralás végett az illetékes hatóságához utasította. A rágalma-zás és becsületesítés kérdéseire nem terjeszkedett ki a kir. tábla, mert ez a vád tárgyat nem képezi s mert Seyffert Ede főügyési helyettes, kinek a törvényszék végzése külön is kézbesítve lett, ez ellen nem fellebbezett.

— A Bathányi-Rönsberg párbajügyet tárgyalta ma a kir. tábla III. büntető tanácsa. A kir. tábla az eljár törvényszék ítéletét a büntetés mörvére nézve (a temesvári törvényszék 2 évi államfogházra ítélete volt a vádlottat) megváltoztatta s dr. Rosenberg Gyulát a t h a v i á l l a m f o g h á z r a í t e l t e, egyekben pedig az első bíróság ítéletét helybenhagyta

Szerkesztői posta.

Jafetnek helyben. — Konstataljuk, hogy ön pályázati óhajt egy izr. polgár 5000 forintjára, ki a „Debr. Ell.”-ben tegnap, vagy is épen a Solymosi Eszter eltűnésének második évfordulóján, ennyit írt annak a ki a „Bibliából”, „Talmudból” vagy a „Schulchan Aruch”-ból kimutja — ugymond — a kuttforrását vagy csak árnyékát is annak, hogy a zsidók rituális vétetellel élnek. Eltekintve attól, hogy erre a kérdésre zsidó részről két év óta már sokkal nagyobb összeget fordítottak a fõntebbinél; eltekintve attól, hogy R o h l i n g már bővebben foglalkozott e kérdéssel és attól, hogy e kérdé annyira nincs tisztába hozva, hogy a t.-eszlári ügy óta már két rituális vád miatt folyik hivatalos vizsgálat (egy Lengyelországban, egy pedig Németországban) ön pályázik az 5000 fonintra. Annnyival inkább, mivel — mondja ön — nem a t é n y bizonyítása, csak is említett könyvek oly helyeinek megnevezése kívánatik, a melyek — — ily joggal vagy jogtalanul, nem vitája ön — ily gyanuk kuttforrását, tehát árnyékát képezhetik. Ilyenek a „Bibliából” Iszák feláldoztatása, Jefe leányának esete és a halál angyalának allegorija, ki elkerüli azon házakat, melyek vérrrel jelölvek. Im itt a pályakérdés megoldása, végzi ön levelét s kéri az 5000 forintot kifizettetni. . . özv. Solymosinának.

Ebersdorf. Köszönjük — közöljük. Barna sakktálmányt közölni fogunk. Kiszűszállítás. Mindig szivesen vesszük! Felelős szerkesztő: GASPÁR IMRE. Kiadó KUTASI IMRE.

KÖZGYÜLÉSRE

a t. részvényeseket ezennel meghívja.

Tárgysorozat:

- 1) a felszámoló bizottsági jelentés és evvel egybekapcsolt a volt Syndicatussal történt elszámolás
- 2) a felügyelő bizottság jelentése a számadások megvizsgálásáról
- 3) a mérleg helyben hagyása és a felmentvény megadása
- 4) a beadvány tárgyalása.

Mindazon részvényesek, kik ezen közgyűlésen részt venni kívánnak, részvényeiket az alapszabályok 82. 3. §§. értelmében 3 nappal a közgyűlés előtt az intézet kismester utca 1106. sz. helyiségében letenni kötelesek; kivéve a vidéki részvényeseket, kik részvényeiket a közgyűlés napján legkésőbb 9 óráig is letehetik.

Kelt Debreczen, 1884. márczius 28-án.

a felszámoló bizottság.

Mérleg.

Számla.

Főkönyv lap.				Főkönyv lap.			
447. 454.	Leltár és ingatlanok	857	18	410.	Részvénytőke	60000	—
453. 576.	Folyó számla adósk	39723	13	416.	Tartaléktőke	2169	16
464. 468. 499. 523.	Hitelegyleti váltók	22836	96	583.	Könyvetétek	12640	46
537. 567. 575. 577.	Bankváltók	5063	26	550.	Viszleszámitolás	17324	—
561.	Előlegek	189	—		Folyó számla tartozások	3286	33
463.	Előlegek	5741	17		Különbözők	2837	29
529.	Kötvény kölcsönök	2802	16		Egyenleg	12058	61
460.	Függő követelések	33002	73				
	Kamathátrány és egyéb követelések	100	27				
	Pénztár állapot	110315	85			110315	85

a felszámoló bizottság:

Debreczen, 1883. december 31-én.

a felügyelő bizottság:

Raics L., Szücs, Végh.

Mayer Ferencz, Szöllősy János, Orosz Mihály.

Az 1882. évi november 12-én megtartott közgyűlés alkalmából egyhangulag elhatározatván az alaptörvények aképen való le-
szállítása, hogy a folyó számlán a Syndicatust terhelő 1000 db. részvény árát képviselő tartozás leírassék: miután ezen határozat az
illetékes hatóságnak 11890/882. sz. a végzésével tudomásul vettett s jóváhagyott: ezuttal a fennebbi határozat a következő módon
hajtatót végre s az elkönyvelés, ehhez képest foganatoltatott.

Főkönyv lap.				Főkönyv lap.			
447. 454.	Leltár és ingatlanok	697	84	410.	Részvénytőke	30000	—
464. 468. 499. 527.	Folyó számla adósk és kamathátr.	33783	64	416.	Tartaléktőke	2169	16
537. 567. 575. 577.	Hitelegyleti váltók	22836	96	583.	Könyvetétek	12270	20
561.	Bankváltók	5059	98	550.	Viszleszámitolás	14514	—
463.	Előlegek	189	—		Folyó számla tartozások	3593	33
591.	Kötvény kölcsönök	5736	17		Különbözők	2684	64
460.	Függő követelések	2802	15		Egyenleg	5920	99
	Pénztári állapot	46	58				
		71152	32			71152	32

Debreczen, 1884. február 29-én.

A felszámoló bizottság:

Raics L., Szücs, Végh.

Fenti mérleg-számlákat a fő- és mellékkönyvekkel összehasonlítván, azokat egyezőnek találtuk.

Mayer Ferencz, Szöllősy János, Orosz Mihály,
felügyelő bizottsági tagok.

DREHER ANTAL-féle
PALACZK-SEREK
valódiságuk és hamisítatlanságuk jótállása mellett
Dietrich és Gottschlignál Budapesten,
vagy
DREHER A. serfőzdéjében Kőbányán
rendelhetők meg.
Megrendelésknél mindenkor a legjobb minőségű reservált kiviteli ser jó eszközésbe. Bővebb
árjegyzéket bárhova ingyen és bérmentve küldünk.
Ismét eladókat vételőkhoz mértén a lehető legnagyobb előnyökben és jutányos
árakban részesítünk.
Ez alkalommal bírák vagyunk egyuttal megemlíteni, miszerint mai távolabbi helyekre történt megbírá-
soknál, a midőn a küldemény hosszú ideig van uton, vagy azon esetben, ha a ser, raktárra vétetik s csak lassan-
ként árusítottik el, kívánatra mi
különleges serekkel
szolgáltathunk, melyeket különben csak tengereutján küldeményeknél, hol a szállítás maga 3-4 hét vesz igénybe, —
használnak
Mi ezen különleges sereket, melyek erősebb ízesítékek, de különösen tartalomosságuk folytán lényegesen
nagyobb költséget okoznak, palaczkoként csak 1 és fél krajczárral számítunk drágábban, tartósságuk és tisztasá-
gukért féltve jótállást vállalva. Magától értetődik, hogy ezen különleges serek a legforróbb időkben sem, nem
csak nem lesznek zavarosak, hanem eredeti tisztaságukat és zamataikat féltve elmulatva is megtartják.

Herlandi
KÖTŐ és SPULNI
Kötő czérna gyári-jegy. **CZÉRNA.** Spulni czérna gyári-jegy.
A bécsi és párisi világiállításnál a legnagyobb díjakkal ki-
tüntetve. Atalánosán kedvelt kitűnő minőségénél fogva és kapható az
osztrák-magyar birodalom minden kis és nagy kereskedésében.

SZABÓ LAJOS
Debreczenben, Rózsater
ajánlja a nagyérdemű közönségnek
TAVASZI és NYARI
cikkekben nagy választású raktárát:
DIVATOS RUHA KELMÉK
Fekete és színes ternok, kasmirok, kendők.
GYÁSZ CZIKKEK
színes perkál, kreton és szatinok
KITÜNŐ SZABÁSÚ FÉRFI INGEK
vászonneműek, ágyterítők, fekete selyem kelmék, kendők. Jó mi-
nőségű kötő pamutok, ruhadiszek, gombok, cipkékek, szalagok,
NAPERNYŐK és ESERNYŐK.
Jutányos szabott árak.

Vetemény-mag.
Virág-, zöldség- és gazd. magvak
biztos jómínőségben
és lehető jutányos ár mellett kaphatók
Gaszner Károly
fűszerkereskedésében, DEBRECZENBEN.

BERGER gyógyszerészeti
Thea-szappanja
orvosi szaktekintélyek által ajánlja Európa legjobb államában is-
nyes eredménynyel mindennemű
kiütések
ellen bár mi helyen, továbbá krónikus, fej korpa-foltok, szemredők
(vagy köznyelven rübi) óvvar, pattogások ellen ép úgy mint ve-
reosóság, fagyosság, láb-izadás, fej- és szájkül-varak ellen hasz-
nálható. A Berger-féle gyógyszerészeti szappannal minden há-
vénytartalom van és nagyban különbözik mindenféle más szap-
pantól, melyek a kereskedésekben találhatók. — Tévelesek és le-
mártások olcsórtól végezt, határozottan a Berger thea-szappan
kereskedő s ágyolni kell az ismert védjegyre.
Berger gyógy kenszappana
nyugyan így alkalmazható s ha az inkább totatának akkor tenek a
Berger-féle kén-szappant követelni, melyek a külföldi üzletek
hátsóit csodásan különböztetik.
Mint gyógykezelő thea-nemnek melyek hivatra vannak minden
tisztataltalan reszt, bőr- és fej-kötegek, úgy gyermekkorú mint
nőknél és melet egyéknél, ezen keverékkel való marással s az
ajánlott szappannal naponta használva, biztos tisztulás jöhet elő.
Berger-féle Glicerín thea-szappan
darabként 35 kr. az utasítással együtt gyár- és rak-bely G.
Hell, Troppau. A bécsi gyógyszerészeti kiállításon a leg-
nagyobb elismeréssel tüntetett ki 1873-ban.

Nőknek,
kik bármily idült fehérfolyásokban szenvednek,
örvendetes lesz tudni, hogy e kellemetlen baj
ellen, tudományos orvos-vegyszeri talá-
mányok legeszebbike a „cannabine nők részére”.
— Biztos hatású. — Jótállás mellett. — Or-
vosi használati utasítással ellátva. — Compl.
kiállítva ára 9 frt és 6 frt 50 kr. Megrendel-
hető postautánvétellel Zágonyi Széles gyógy-
szeresztől, Fűrdő-Algyógy (Erdély). — Bécs-
ben kapható Weis J. gyógyszerésztárában, Prá-
gában Fürst J. gyógyszerésztárában. — Budapes-
ten kapható: Kochmeister Frigyes utódai
gyógyanyag árudájában, nagy-korona-utca 32.
szám. — Debreczenben kapható: Dr. Rothschn-
nek V. Emil gyógyszerésztárában.

Mária-celli
GYOMOR-CSEPPEK,
jeles hatású gyógyszer a gyomor min-
den bántalmi ellen,
feloldulhatatlan a
é tv á g y - h i á n y, gyomor-
gyengeség, rossz szaga lehel-
let, aszék, savanyu felbőfő-
ség, köhika, gyomorhurut, gyó-
morégés, huykőképződés,
tulajagos nyálkaképződés,
sárgaság, undor és hányás,
főfájás (ha az a gyomor-
ból ered), gyomorgöres
székességek, a gyomornak
túlterheltsége étel és ital
által, giliseta-, lép- és máj,
betegség, aranyeres bántal-
mak ellen.
Egy üvegcsé ára használat
utasítással együtt 35 kr.
Kapható Debreczenben Dr. Rothschnek E.,
Golti N és Tamássy B. urak gyógyszerésztárában,
valamint az osztrák-magyar birodalom minden
nő jobb gyógyszerésztárában és kereskedésében.
Kzponti szétküldési raktár nagyban
és kicsinyben
Brady Károly,
„örangyalhoz” címzett gyógyszerésztárában
Kremzierben, Morvaországban.

XV
Közvetlen
Helyben és post
gyár- és rak-
bely
Egyes-
lap-
szá-
föld-
bérmentve
Előfőzet
F. HODI K.
OSATHY KÁI
kereskedésében
számban KUTASI
nyomatásban a
nyomat

A főv
A főv
közben, em
más városain
leszteni, hogy
országunk Pá
litikát csinál
sági kormány
fel, épen am
A főv
hogy a főv
fog birni, mi
képesek 100
kedni és Bud
sével nem a
számának nö
Hogy h
lyabb figyele
rájóménnek,
mint abban
vel a vidéket
tes számban
nap odaér,
európai főv
lista és anar
Ilyen jel
az ország má
közik, aminek
a komoly go
kötelessége.
Magyar
nyokhoz bive
nak az önkör
dig annál in
általa válas
nyozzák s e
lesz a helyi
ismét azon
szempontból
zérserépet,
jólják meg a
intézik saját
rint.
A probl
lésével egyi
dőlása is, ki
sek vonzanak
év óta, az
rendszerint ú
s a megélhet
Mi öhe
emelkedését,
munk metrop
lődés főhelye
mondunk le
déli városok
Budapes
A keres
szel benne
főváros fejle
a kormány
az egész Dun
egyesíti a k
Szabadka eze
mérven, mi
fogva fejlőd
Budapes
gerrel vasut
gerrel és biz
főtelepet, mi
egyetlen, utá
tossággal mel
És mire
is biztosítva
meg azzal, ho
és áldozik,
van arról, ho
kormány a v
tése eszközö
lenni a centr
niasával ellen
vidéknek a
elvonja az ó
meg nem tar
magában kép
teatiót megv
Kizáróla
*) A nagy
nagyon időse